

15136942

1 / 10

Jutjat Social 1 Girona (UPSD social 1)
Plaça de Josep Maria Lidón Corbí, 1
Girona

ES COPIA

Procediment: Acomiadament 56/2019
NIG : 17079 - 44 - 4 - 2019 - 8003032
Part actora:
Part demandada: AJUNTAMENT DE GIRONA

SENTÈNCIA núm. 79/2020

A Girona, a 2 de març de 2020.

Vistos por mi, Pedro Abrisqueta Costa, Magistrat-Jutge del Jutjat Social n.º 1 de Girona, les presents actuacions núm. 56/19, seguides a instància del Sr. [nom] enfront de l'Ajuntament de Girona, sobre acomiadament i reclamació de quantitat, en la que consten els següents,

ANTECEDENTS DE FET

PRIMER. En data 22/01/2019 es va presentar demanda davant el Servei Comú Processal General subscrita per l'actor en la que, després d'al·legar els fets y fonaments que va estimar pertinents al seu dret, va sol·licitar que es dictés sentència de conformitat amb el suplico contingut en aquella.

SEGON. Assenyalats dia i hora per a la celebració de l'acte de judici, aquest es celebrà el dia 11/02/2020, compareixent la part actora i l'empresa demandada.

En tràmit d'al·legacions la part actora s'afirmà i es ratificà en la seva demanda. La part demandada contestà a la demanda. Una vegada proposada i admesa la prova es requerí per aquest magistrat a la part actora a fi i efecte que liquidés la quantitat reclamada en la demanda en concepte de triennis, el que l'actora va efectuar fixant la suma de euros en base a un complement específic que apareixia a la nòmina.

Es practicaren a continuació les proves proposades i admeses. En conclusions les parts sol·licitaren que es dictés sentència de conformitat amb les seves pretensions, quedant després les actuacions vistes per a sentència. En data 26/02/2020, amb posterioritat a l'acte de judici, la part actora va presentar un escrit determinant la quantitat reclamada en concepte de complements salarials d'antiguitat (triennis) de l'exercici 2018.

FETS PROVATS

PRIMER. El Sr. [nom] amb DNI núm [número] va prestar serveis per a l'Ajuntament de Girona, amb CIF P-1708500-B, des del dia 30/12/2011 (nòmines, folis 33 a 40; i doc. 6 demanda, foli 32), en virtut de contracte de treball temporal d'obra o servei determinat a temps complet, amb duració inicial d'un any, en la categoria de mestre de taller, de 37,5 hores setmanals, prestades de dilluns a divendres en jornada ordinària, (contractes, folis 19 a 31; i nòmines, folis 33 a 40).

Registre d'entrada	
Ajuntament de Girona Núm: 2020020372	
Dia i hora	: 12/03/2020 10:04
Registre	: O_INTERN mrr
Àrea de destí	: SERVEIS JURÍDICS DE RÈGIM INTERIOR

Registre d'Entrada
DOC ID: 8676088
COPIA DEL DOCUMENT ORIGINAL. Podeu verificar-ne l'autenticitat a <http://www.girona.cat/validardocument> amb codi de verificació CSV:WTF1N-GB7QJ-7KZ13
Procediment d'acord amb la Normativa sobre la gestió dels documents electrònics d'arxiu de l'Ajuntament de Girona. aprovada per Junta de Govern Local de 19 d'abril de 2007. Pàgina: 1/10.

SEGON. Des del 30/12/2011, l'Ajuntament de Girona va contractar a l'actor mitjançant els següent contractes de treball temporals a temps complert per obra o servei determinat, variant a vegades el centre de treball, amb les següents durades (contractes, folis 19 a 31; doc. 6 demanda, foli 32; i nòmines, folis 33 a 40):

- 1. Del 30/12/2011 fins al 29/12/2012.
- 2. Del 31/12/2012 fins al 30/12/2013.
- 3. Del 31/12/2013 fins al 30/12/2014.
- 4. Del 31/12/2014 fins al 29/12/2015.
- 5. Del 31/12/2015 fins al 29/12/2016.
- 6. Del 30/12/2016 fins al 29/12/2017.
- 7. Del 02/01/2018 fins al 28/12/2018.

TERCER. En aquests contractes es feia constar el Projecte al qual obeïen, i el motiu de la temporalitat. D'aquesta forma, en el contracte de 31/12/2012 es deia en la primera de les seves clàusules que: "La treballadora prestarà els seus serveis de mestre de taller, amb la categoria laboral de mestre de taller en el Projecte treball als Barris 2012, Exp. GLB-045/12, adscrit a l'àrea de Promoció i Ocupació."; i en la sisena de les mateixes es reflectia que el contracte de durada determinada es subscribia per a: "Realitzar, entre d'altres, tasques de mestre de taller per a desenvolupar les actuacions previstes en el Taller d'Ocupació de Viverisme i Manteniment de les Hortes, inclòs en el projecte Treball a Barris 2012, Exp. GLB-045/12." (Foli 19). En el subscrit el 31/12/2013, en la sisena de les seves clàusules es deia que el contracte es subscribia per a: Prestar serveis de mestre de taller en el projecte "Casa d'oficis de viverisme i manteniment de les hortes de Santa Eugènia", Acció 43-01, inclòs en els programes de Qualificació Professional. Programes mixtos de formació i treball: "Casa d'oficis de viverisme i manteniment de les hortes de Santa Eugènia", en el marc del programa Treball als Barris 2013, Exp. GLB-076/13." (Foli 21). En el subscrit el 31/12/2014, en la seva primera clàusula es deia que: "El treballador prestarà els seus serveis de mestre de taller, en el Servei Municipal d'Ocupació. El treballador durà a terme tasques derivades de programa "Casa d'Oficis de viverisme i manteniment de les hortes de Santa Eugènia", inclòs en el projecte de Treball als barris 2014, Exp. GTB-072/14 per tal de proporcionar als alumnes les competències que els permetin assegurar l'aprenentatge de la matèria." (Foli 23). En el subscrit el 31/12/2015, en la seva primera clàusula es deia que: "El treballador prestarà els seus serveis de mestre de taller, en el Servei Municipal d'Ocupació. El treballador durà a terme tasques derivades de programa "Casa d'Oficis de viverisme i manteniment de les hortes de Santa Eugènia", inclòs en el projecte de Treball als barris, Exp. GTB-068/15 per tal de proporcionar als alumnes les competències que els permetin assegurar l'aprenentatge de la matèria." (Foli 25). Finalment, en la primera de les clàusules del contracte subscrit el 02/01/2018 s'hi va explicitar que: "El treballador prestarà els seus serveis de mestre de taller, en el Servei Municipal d'Ocupació. El treballador durà a terme tasques derivades de programa Treball als barris, Exp. GTB-077/76, Programa C, Acció C1-01 per tal de proporcionar als alumnes les competències que els permetin assegurar l'aprenentatge de la matèria." (Foli 28). Altrament figura un Annex, de 07/05/2018, en el que es fa constar: "Que el contracte registrat amb el codi E-17-2018-0003494 hi ha de figurar el següent text: "Aquesta acció està subvencionada per Servei Públic d'Ocupació de Catalunya en el marc del Projecte Treball als barris." (Foli 31).

D'aquesta forma, l'Ajuntament sol·licitava la corresponent subvenció al Servei d'Ocupació de Catalunya, Servei dependent de la Generalitat de Catalunya, tenint el contractes de l'actor la mateixa durada que el corresponent projecte (testifical   ià).

QUART. En la clàusula quarta del darrer contracte, signat el 02/01/2018, es feia constar que el treballador percebria mensualment _____ euros, quantitat "[...] que correspon al salari base i complement de la seva categoria laboral." (Foli 28). A la nòmina de novembre de

2018 constava una base de cotització de _____ euros i un total a percebre de _____ euros (foli 40).

CINQUÈ. La Junta de Govern Local de l'Ajuntament de Girona, en sessió celebrada el dia 16/11/2018 va: "Aprovar les bases de la convocatòria per a la creació de la borsa de treball de tècnic/ques docents de certificats de professionalitat de la família professional agrària." Consta com a Resolució 2018001478. (Esborrany acta, foli 161).

SISÈ. En data 20/12/2018, l'Ajuntament de Girona va notificar al treballador el decret d'Alcaldia de 13/12/2018 comunicant-li l'acabament del contracte amb efectes del dia 28/12/2018, en el que, entre d'altres extrems, es recollia el següent: "L'Alcaldia Presidència d'aquest Ajuntament amb data de 13 de desembre de 2018 ha dictat la següent resolució:

Comunicat acabament de contracte

Per decret de l'Alcaldia de data 8 de gener de 2018 es va contractar al _____ amb DNI _____ per a prestar serveis de mestre de taller en el marc del Programa Treball als Barris, Exp. GTB-077/17, Programa C, Acció C1-01, amb efectes del dia 2 de gener de 2018 i fins el 28 de desembre de 2018, amb un contracte laboral establert per obra o servei determinat d'acord amb el Reial decret 2720/1998, de 18 de desembre. Com sigui que aquesta situació finalitza el proper dia 28 de desembre de 2018,

DECRETO

"Donar per finalitzat el contracte de treball amb el Sr. _____ amb DNI _____ mb efectes del dia 28 de desembre de 2018 i per haver finalitzat el termini previst." (Foli 44). La notificació d'aquest decret era equivalent formalment a la que cada any l'Ajuntament notificava a l'actor en arribar el mes de desembre, passant tot seguit a notificar-li el decret de contractació successiu, amb efectes de primers de gener, per a continuar amb la seva feina un any més (notificacions decrets, folis 41 a 44). En el document de quitança de desembre de 2018 s'inclouia el concepte "Indemnització no Exenta" amb una percepció de _____ euros (foli 55).

SETÈ. Transcorreguts els primers dies de gener del 2019 sense comunicació al treballador de la nova contractació, com havia estat habitual en els darrers set anys, se li va comunicar de forma verbal per la directora del Servei Municipal d'Ocupació de l'Ajuntament, Sra. _____, que ja no procedirien a efectuar una nova contractació, que quedava acomiadat, però que podia presentar-se a un concurs quan aquest es convoqués.

VUITÈ. Malgrat que l'Ajuntament demandat va obtenir la corresponent subvenció per a l'any 2018, la Casa d'Oficis no es va poder dur a terme per manca d'alumnat (testifical _____).

NOVÈ. No consta que la part actora ostenti ni hagi ostentat la condició de membre dels òrgans de representació unitària o sindical dels treballadors.

DESÈ. Malgrat l'antiguitat reconeguda, l'Ajuntament no ha abonat mai al treballador cap complement salarial per aquest concepte (nòmines, folis 33 a 40).

FONAMENTS DE DRET

PRIMER. En compliment de l'exigit a l'art. 97.2 de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Social (en endavant LRJS), ha de fer-se constar que l'anterior declaració de fets provats és resultat de la crítica valoració de la prova practicada en l'acte del judici, singularment de la documental que s'ha consignat entre parèntesis en cada un dels fets provats, per a major

claredat expositiva; de l'interrogatori de l'actor; i de la testifical sol·licitada per ambdues parts de la Sra. *[nom]*, directora dels serveis municipals d'ocupació de l'Ajuntament de Girona des de maig de 2009. Pel que fa a la data d'antiguitat s'ha fixat en la data de 30/12/2011, en no haver-se aportat per la demandada el primer contracte de treball subscrit amb l'actora, tot i haver estat requerida a tal efecte, en base a l'establert a l'art. 94.2 de la LRJS i en atenció al contingut del doc. núm. 6 dels aportats amb la demanda (foli 32) on es diu que la primera formació que va impartir l'actor es va iniciar el susdit dia 30/12/2011.

SEGON. Indefinit no fixe. La part actora al·lega que va ser objecte d'una contractació en frau de llei, en haver-se donat una successió contractual durant set anys des del primer contracte, havent-se inclús reconegut la seva antiguitat, pel que la seva relació laboral amb l'Ajuntament demandat hauria de ser qualificada com de indefinida no fixe. A l'anterior es va oposar l'Ajuntament demandat al·legant tres motius:

a) Que la subvenció es renovava anualment, i que es va anar renovant el contracte amb l'actor mentre no va existir cap impediment. Impediment que va sobrevenir en no reunir aquest la corresponent titulació.

b) Que l'actor va signar lliurement el document de quitança.

c) Que l'actor no va passar la selecció per a entrar en la corresponent borsa.

La referida titulació seria un certificat de professionalitat que vindria exigit normativament. Ara bé tant aquesta exigència com la d'haver de passar la selecció a través de la corresponent borsa les va fixar el propi Ajuntament amb la finalitat d'impartir certificats de professionalitat, en la seva sessió de 16/11/2018. No es pot considerar que aquesta titulació fos requerida anteriorment per l'art. 11.3 de la Llei 30/2015, de 9 de setembre, per la que es regula el Sistema de Formació Professional per a l'ocupació en l'àmbit laboral, per què, deixant de banda el fet que aquesta norma va entrar en vigor al dia 11/09/2015, i, per tant, durant part del temps en que treballà l'actor per a la demandada, aquest precepte només estableix que: "*Con carácter general, la oferta formativa prevista en este artículo otorgará prioridad a los desempleados con bajo nivel de cualificación e incluirá preferentemente acciones dirigidas a la obtención de certificados de profesionalidad, además de aquellas otras que programen las Administraciones competentes de acuerdo a las necesidades de cualificación de la población desempleada, de las competencias requeridas por el mercado de trabajo y de las ocupaciones y sectores con mayores perspectivas de empleo.*" Altrament, i en quant al suposat canvi en les corresponents Ordres, val a dir que l'ORDRE EMO/225/2014, de 22 de juliol, per la qual s'estableixen les bases reguladores de les subvencions destinades al Programa de suport als territoris amb majors necessitats de reequilibri territorial i social: Projecte Treball als Barris, i s'obre la convocatòria per a l'any 2014 (DOGC 25/07/2014), ja establí en la seva base: "6.3 Programa C. Programes mixtos de formació i treball", concretament en el seu apartat "a) Descripció" que: "*Els projectes de cases d'oficis consten de dues fases de sis mesos cadascuna. La primera fase és de caràcter formatiu i la segona fase és de formació en alternança amb el treball i la pràctica professional.*"

Durant la primera fase, les persones participants reben formació professional conforme a l'ocupació a desenvolupar i d'acord amb el pla formatiu inclòs a la memòria del projecte. Aquesta formació s'ha d'adequar en la mesura del possible i en funció dels oficis o dels llocs de treball a desenvolupar als continguts mínims dels certificats de professionalitat de les corresponents ocupacions." Per la seva part, l'ORDRE TSF/122/2018, de 23 de juliol, per la qual s'aproven les bases reguladores per a la concessió de subvencions destinades al Programa de suport als territoris amb majors necessitats de reequilibri territorial i social: projecte Treball als barris (DOGC 26/07/2018), en la seva base: "5.4 Programa C. Programes mixtos de formació i treball", i més concretament en el primer paràgraf de la base 5.4.f) disposa que: "*La formació s'ha d'adequar en la mesura del possible i en funció dels oficis o dels llocs de treball a desenvolupar als continguts mínims dels certificats de professionalitat de les corresponents ocupacions, tot i que es poden programar especialitats*"

de temari lliure, o que continguin un o més certificats de professionalitat, totals o parcials, així com altres continguts de temari lliure." Per tant, no hi ha hagut el suposat canvi substancial que al·lega la demandada, el que es va evidenciar en l'acte de judici quan, a les acaballes del mateix, aquest magistrat va preguntar a les parts si consideraven possible la readmissió del treballador, sense que se n'evidenciés aquesta impossibilitat. En tot cas, l'anterior reflexió no podria variar el que s'argumentarà seguidament, més enllà del referit extrem relatiu a la possibilitat de readmissió de l'actor. Per altra banda, en quant a que l'actor va signar lliurament el document de quitança, cal dir que no s'ha aportat l'esmentat document, ja que a l'aportat (doc. 55) no consta cap signatura, pel que no hi ha necessitat de valorar les conseqüències que aquest fet, si s'hagués acreditat, podria comportar.

El primer que es constata a partir dels fets provats és que, entre el 30/12/2011 al 28/12/2018, es van encadenar set contractes temporals pràcticament sense solució de continuïtat, i que a les pròpies nòmimes es reconeix l'antiguitat de 31/12/2011. Partint de l'anterior, cal senyalar que el TS mai ha establert l'existència d'una subvenció com un element decisiu per a la validesa causal del contracte temporal. D'aquesta forma, que existeixi una subvenció no implica necessàriament que la contractació hagi de ser temporal, com es confirma en el propi redactat del primer paràgraf de l'art. 52.e) de l'Estatut dels Treballadors (en endavant ET), precepte que estableix que el contracte podrà extingir-se, entre d'altres: "*En el caso de contratos por tiempo indefinido concertados directamente por entidades sin ánimo de lucro para la ejecución de planes y programas públicos determinados, sin dotación económica estable y financiados por las Administraciones Públicas mediante consignaciones presupuestarias o extrapresupuestarias anuales consecuencia de ingresos externos de carácter finalista, por la insuficiencia de la correspondiente consignación para el mantenimiento del contrato de trabajo de que se trate.*"

En el present cas l'empresa demandada ha emprat la modalitat contractual regulada en l'art. 15.1.a) de l'ET, precepte ideat "[...] *para la realización de una obra o servicio determinados, con autonomía y sustantividad propia dentro de la actividad de la empresa y cuya ejecución, aunque limitada en el tiempo, sea en principio de duración incierta.* [...]". Partint d'aquest precepte s'observa que els contractes temporals subscrits amb l'Ajuntament eren, en principi, regulars, en identificar-se el Programes que en justificaven la contractació, i prestant els seus serveis l'actor en el marc dels mateixos. Tot i així cal tenir en compte una dada que resulta clau per a la resolució del present cas: la duració acumulada dels darrers contractes. Sobre aquest punt, el primer paràgraf de l'art. 15.5 de l'ET estableix que: "*Sin perjuicio de lo dispuesto en los apartados 1.a), 2 y 3, los trabajadores que en un periodo de treinta meses hubieran estado contratados durante un plazo superior a veinticuatro meses, con o sin solución de continuidad, para el mismo o diferente puesto de trabajo con la misma empresa o grupo de empresas, mediante dos o más contratos temporales, sea directamente o a través de su puesta a disposición por empresas de trabajo temporal, con las mismas o diferentes modalidades contractuales de duración determinada, adquirirán la condición de trabajadores fijos.*" En aquest cas, la duració acumulada dels darrers contractes supera àmpliament els 24 mesos dins d'un període de 30 mesos establert en el transcrit precepte, fins i tot exclouent de l'anterior còmput el temps transcorregut entre el 31/08/2011 o el 31/12/2012, en quedar en suspens l'aplicació de l'establert en el referit art. 15.5 de l'ET per l'art. 5 del RD Llei 10/2011, en la redacció donada al mateix per l'art. 17 de la Llei 3/2002.

Òbviament, l'art. 15.5 de l'ET també resulta d'aplicació a les Administracions Públiques, que han de sotmetre's a la legislació laboral quan actuen com a empresaris (arts 1.2 de l'ET), ja que la relació laboral ha de regir-se des del seu naixement i durant el desenvolupament de la mateixa per la normativa laboral d'aplicació al cas, en estar aquestes també subjectes, en virtut de l'establert a l'art. 9.1 de la CE, a la Constitució i a la resa de l'ordenament jurídica.

Per tant, sent aplicable a l'Ajuntament demandat el disposat a l'art. 15 de l'ET i a les demés normes reguladores del contracte de treball temporal, s'ha de deixar sense efecte la clàusula de temporalitat del contracte. En ser l'empresa una Administració Pública, el treballador adquireix la condició de indefinit no fixe, continuant en el seu lloc de treball fins a la seva cobertura pel procediment ordinari, en virtut del que s'estableix al primer punt de la Disposició Addicional Quinzena de l'ET, que diu que: *"Lo dispuesto en el artículo 15.1.a) en materia de duración máxima del contrato por obra o servicio determinados y en el artículo 15.5 sobre límites al encadenamiento de contratos surtirá efectos en el ámbito de las Administraciones Públicas y sus organismos públicos vinculados o dependientes, sin perjuicio de la aplicación de los principios constitucionales de igualdad, mérito y capacidad en el acceso al empleo público, por lo que no será obstáculo para la obligación de proceder a la cobertura de los puestos de trabajo de que se trate a través de los procedimientos ordinarios, de acuerdo con lo establecido en la normativa aplicable.*

En cumplimiento de esta previsión, el trabajador continuará desempeñando el puesto que venía ocupando hasta que se proceda a su cobertura por los procedimientos antes indicados, momento en el que se producirá la extinción de la relación laboral, salvo que el mencionado trabajador acceda a un empleo público, superando el correspondiente proceso selectivo."

En conseqüència, la relació laboral que unia a l'actor amb l'Ajuntament demandat es va convertir en una relació de caràcter indefinit no fixe, amb efectes des del dia 30/12/2011.

TERCER. Qualificació de l'acomiadament. De conformitat amb l'argumentat en el fonament de dret anterior, s'ha de partir que l'actor va prestar serveis per a l'Ajuntament demandat, sense pràcticament solució de continuïtat, des del 30/12/2011 fins al 28/12/2018, mitjançant set contractes laborals per a obra o servei determinat, per a portar a terme Projectes subvencionats pel SOC, superant clarament el límit establert a l'art. 15.5 de l'ET, irregularitat en la contractació que evidencia que la relació laboral de l'actor era ordinària de duració indefinida no fixe des de l'indicat 30/12/2011. Per tant, en haver desaparegut la causa de la temporalitat, el cessament acordat per la part demandada amb efectes del dia 28/12/2018, justificat únicament en la finalització del propi contracte, s'ha d'entendre que no té causa suficient, pel que és constituïu d'un acomiadament que ha de ser qualificat com a improcedent.

QUART. Efectes de l'acomiadament improcedent. La qualificació de l'acomiadament improcedent, comporta les conseqüències que regula l'art. 56 del ET, que estableix en els seus primers tres punts que:

"1. Cuando el despido sea declarado improcedente, el empresario, en el plazo de cinco días desde la notificación de la sentencia, podrá optar entre la readmisión del trabajador o el abono de una indemnización equivalente a treinta y tres días de salario por año de servicio, prorrateándose por meses los periodos de tiempo inferiores a un año, hasta un máximo de veinticuatro mensualidades. La opción por la indemnización determinará la extinción del contrato de trabajo, que se entenderá producida en la fecha del cese efectivo en el trabajo.

2. En caso de que se opte por la readmisión, el trabajador tendrá derecho a los salarios de tramitación. Estos equivaldrán a una cantidad igual a la suma de los salarios dejados de percibir desde la fecha de despido hasta la notificación de la sentencia que declarase la improcedencia o hasta que hubiera encontrado otro empleo, si tal colocación fuera anterior a dicha sentencia y se probase por el empresario lo percibido, para su descuento de los salarios de tramitación.

3. En el supuesto de no optar el empresario por la readmisión o la indemnización, se entiende que procede la primera."

Ara bé, en el cas de que s'opti per l'abonament de la indemnització de 33 dies per any treballat amb prorrata dels períodes inferiors a l'any, i fins un màxim de 24 mensualitats, s'ha de tenir present que la disposició transitòria 5.ª del RDL 3/2012 preveu que els contractes celebrats abans de la seva entrada en vigor (12/02/2012) tenen una indemnització de 45 dies pels anys de serveis anteriors i de 33 dies pels que es prestin des d'aquella data.

CINQUÈ. Extinció i salaris de tramitació: En no constar en les actuacions de forma indubtable la impossibilitat de readmissió empresarial, no és possible extingir en sentència la relació laboral, havent de reconèixer a l'empresa el dret d'opció per, en el seu cas, donar lloc a l'incident d'execució corresponent. Sent el salari regulador de   euros mensuals (nòmina de novembre 2018, foli 40), a ell s'ha d'estar a efectes d'indemnització, tenint en compte que aquesta suma equival (multiplicant el salari mensual per 12 i dividint-te'l entre 365, com disposa el TS) a f   ) euros diaris.

En atenció a que la indemnització per la finalització del darrer contracte temporal es va fixar en la quantitat de   euros (foli 55), aquesta s'haurà de deduir de la referida indemnització, si el treballador ja l'hagués percebut.

SISÈ. En quant a la **reclamació de quantitat** enfront de la empresa l'Ajuntament de Girona, estableix l'art. 4.2 f) de l'ET que els treballadors tenen dret: "*A la percepció puntual de la remuneración pactada o legalmente establecida.*" També disposa l'art. 29.1 1º de l'ET que: "*La liquidación y el pago del salario se harán puntual y documentalmente en la fecha y lugar convenidos o conforme a los usos y costumbres. El periodo de tiempo a que se refiere el abono de las retribuciones periódicas y regulares no podrá exceder de un mes.*" En el present cas, es reclamen els triennis corresponents a l'últim exercici de 2018, sol·licitant-se el seu pagament. Ara bé, aquesta acció de reclamació de quantitat, com a acció declarativa de condemna, ha de ser líquida o liquidable. És per aquest motiu que l'art. 87.4 de la LRJS estableix que: "*Practicada la prueba, las partes o sus defensores o representantes, en su caso, formularán oralmente sus conclusiones de un modo concreto y preciso, determinando en virtud del resultado de la prueba, de manera líquida y sin alterar los puntos fundamentales y los motivos de pedir invocados en la demanda o en la reconvención, si la hubiere, las cantidades que, por cualquier concepto, sean objeto de petición de condena principal o subsidiaria; o bien, en su caso, formularán la solicitud concreta y precisa de las medidas con que puede ser satisfecha la pretensión ejercitada. Si las partes no lo hicieran en este trámite, el juez o tribunal deberá requerirles para que lo hagan, sin que en ningún caso pueda reservarse tal determinación para la ejecución de sentencia.*" En connexió amb l'anterior precepte, el primer paràgraf de l'art. 99 de la LRJS estableix que: "*En las sentencias en que se condene al abono de una cantidad, el juez o tribunal la determinará expresamente, sin que en ningún caso pueda reservarse tal determinación para la ejecución.*" En aquest cas, en l'acte de judici es va requerir de forma expressa a la part actora per a que liquidés la quantitat que sol·licitava en concepte de triennis, fixant-la en   euros. Preguntada la susdita part per aquest magistrat sobre com havia efectuat l'anterior càlcul, aquesta va respondre que ho havia fet a partir d'un complement específic que sortia a la nòmina, complement valorat en   euros, que havia multiplicat per 12. Vist l'anterior, no es pot considerar que la demandant hagi acomplert amb la seva obligació de liquidar realment les quantitats peticionades, ja que la quantitat sol·licitada no està basada en un càlcul real, sinó que parteix d'uns valors sense connexió causal amb el peticionat.

En aquest moment resulta interessant portar a col·locació la STS Sala General de 30/01/2002, on es va argumentar que: "[...] *la única duda es si el suplico de la demanda contiene como*

afirma la parte y parece admitir en su informe el Ministerio Fiscal, dos acciones independientes una declarativa y otra de condena, a este respecto es claro que la solicitud de que se reconozca a la actora haber devengado un segundo trienio, no constituye una acción declarativa "simpliciter", sino que opera como el reconocimiento del derecho subjetivo previo que fundamenta la acción de condena ejercitada, lo que es ordinario en toda reclamación dineraria que no parte de un mero impago ocasional debido generalmente a la falta de numerario por parte del empresario. Por ello, al solicitar claramente la trabajadora un pago determinado con un previo reconocimiento de su derecho a devengar el segundo trienio siempre estaría sujeta con arreglo al art. 87.4 de la Ley de Procedimiento Laboral en la formulación de las conclusiones orales a "... de un modo concreto y preciso, a determinar, en virtud del resultado de la prueba, de manera líquida y sin alterar los puntos fundamentales y los motivos de pedir invocados en la demanda o en la reconvenición, si la hubiere, las cantidades que por cualquier concepto sean objeto de petición de condena principal o subsidiaria; o bien en su caso, la solicitud concreta y precisa de las medidas con que puede ser satisfecha la pretensión ejercitada". Este precepto evidencia que exigiéndose en las reclamaciones de cantidad la determinación del montante de las mismas y en las reclamaciones de hacer en sentido amplio la determinación concreta de las medidas que satisfagan la pretensión, la actora se ve en la previsión de concretar el derecho a devengar el trienio en su traducción dineraria, con lo que siempre aparece una cuantía que resta autonomía a la hipotética acción declarativa e impide valorarla en sí misma y aisladamente como determinante del recurso de suplicación." (FJ 3.º). Per tant, en no haver liquidat la quantitat reclamada, està clar que no es pot estimar l'acció de condemna al pagament dels suposats complements salarials d'antiguitat, per que el citat art. 87.4 de la LRJS exigeix que es determini per l'actor la corresponent quantitat. Però tampoc es pot entrar a valorar l'acció merament declarativa per dos motius:

1. En primer lloc, per que es cauria en incongruència, ja que, tot i que, per il·líquida, l'acció de reclamació de quantitat s'ha transformat realment en una acció merament declarativa, aquesta no es compadeix be amb el que es reclama en la demanda. De fet això és el que es deriva de l'anterior STS en la que es diu que, en aquests casos en que es reclama la condemna, l'acció merament declarativa no té autonomia com per a ser valorada per sí mateixa, el que també està en consonància amb l'establert a l'art. 219.1 de la LEC que limita la tutela merament declarativa en relació a les pretensions relatives al pagament de quantitats.

2. En segon lloc, per falta d'interès legítim. Com es va declarar a la STSJ CAT núm. 5202/2013, de 19/07/2013: "Partiendo de ello, la doctrina que cita la recurrente se refiere al interés actual, al que se refieren el art. 24 de la Constitución y el art. 17.1 de la LRJS como fundamento o soporte del derecho de accionar ante los Tribunales de Justicia, y específicamente ante los Tribunales de la Jurisdicción Social, en el sentido de que debe ser un interés que tiene por objeto una «utilidad o efecto práctico de la pretensión» de carácter «inmediato» (STC 71/1991 de 8 de abril [RTC 1991, 71]), sin que sea suficiente un mero «interés preventivo o cautelar» (SSTS 8 de octubre de 1991 [RJ 1991, 7204], 27 de marzo de 1992 [RJ 1992, 1881] y 20 de junio de 1992 [RJ 1992, 4602]). Esta precisión del «interés legítimo» tiene su razón de ser en que la función de los órganos jurisdiccionales es la de resolver litigios, y no la de disipar dudas o evacuar consultas.

Por todo lo expuesto, en el caso de autos, no sólo ha de admitirse la posibilidad de acciones declarativas en el proceso laboral, sino que existe un interés actual en la determinación de la antigüedad, como elemento objeto de controversia entre trabajador y empresario y, así mismo, presupuesto para el ejercicio, en su caso, de otras acciones, como las de reclamación de cantidad, la indemnización en caso de despido, etc; sin que sea acorde al derecho a la tutela judicial efectiva obligar o imponer al trabajador la acumulación de la pretensión meramente declarativa con las consiguientes de condena de la que aquélla es *prejudicial*" (FD 2.º). En el present cas, i com una de les circumstàncies que han de fer-se constar en els fets provats de la sentència en els processos sobre acomiadaments (art.

107.a) LRJS) està la de l'antiguitat de l'actora. Pronunciar-se en aquesta resolució sobre el dret a cobrar triennis, remetent a un segon procés declaratiu per a la seva quantificació per la falta de diligència de la part actora en acomplir amb el seu deure de liquidar les corresponents quantitats, va en contra del referit interès legítim que, com a tal, ha de ser actual, la qual cosa, en el present cas, no es dona.

Finalment, en quant a presentació d'un escrit i documentació per la part actora en data 26/02/2020, amb posterioritat a l'acte de judici, determinant la quantitat reclamada en concepte de complements salarials d'antiguitat (triennis) de l'exercici 2018, s'ha de considerar extemporània ja que, com marca el citat l'art. 87.4 de la LRJS, el requeriment es va fer en el mencionat acte per a que s'acomplís en el mateix, sense que finalment s'acordés cap diligència final al respecte. Per tant, no es pot admetre ni el referit escrit ni la documentació que l'acompanya, en haver-li preclòs la possibilitat de fer-ho.

En conseqüència, en respecte a la reclamació de quantitat, s'ha d'apreciar la falta d'acció, per faltar un interès litigiós actual i real en respecte a la mateixa.

SETÈ. En virtut del que es disposa a l'art. 191 de la LRJS, contra aquesta sentència es pot interposar recurs de suplicació, del que s'advertirà a les parts.

Vistos els articles citats y demás de general y pertinent aplicació,

DECISIÓN

ESTIMO EN PART la demanda promoguda pel Sr. _____ enfront de l'Ajuntament de Girona, **DECLARO** com a relació laboral indefinida no fixa la que unia a les parts des del 30/12/2011, **DECLARO IMPROCEDENT** l'acomiadament sofert per l'actor en data 28/12/2018, i **CONDEMNO** a l'empresa demandada a **OPTAR** en el termini de cinc dies per una de les següents alternatives:

- 1) **Readmetre** al demandant en el seu lloc de treball i en les mateixes condicions que regien amb anterioritat a l'acomiadament, abonant-li només en aquest cas els salaris deixats de percebre des del dia de l'acomiadament fins la notificació d'aquesta sentència a la empresa, a raó de _____ euros bruts diaris, amb els descomptes legalment previstos.
- 2) **Extindre** la relació laboral **indemnitzant** a l'actor en la quantitat de _____ euros nets, sense salaris de tramitació. De l'anterior indemnització haurà de deduir-se la quantitat de _____ euros, si el treballador ja l'hagués percebut.

Si, en el termini de cinc dies a comptar des de la notificació d'aquesta sentència, l'empresari presenta un escrit manifestant que opta per l'apartat 2), l'extinció del contracte, o be simplement compareix en el Jutjat manifestant-ho, **no es generaran salaris de tramitació i només haurà d'abonar-se la indemnització**. Cas de no fer-ho, i si el demandant ho sol·licita al·legant no haver estat readmès, es citarà a les parts a una altra vista després de la qual, si s'hagués acreditat la falta de readmissió, s'ampliarà la indemnització i es fixaran salaris de tramitació, per tot el període des de l'acomiadament fins la data de la resolució, a raó del salari diari abans indicat, **el pagament del qual la part demandada podrà evitar simplement presentant el citat escrit, que no requereix el pagament immediat de la indemnització**.

ESTIMO la falta d'acció de la reclamació de quantitat per falta d'un interès litigiós actual i real en respecte a la mateixa i, deixant imprejudicada la qüestió, ABSOLC a l'Ajuntament de Girona de les pretensions deduïdes en la seva contra en exercici de la mateixa, sens perjudici del dret de l'actor, si al seu dret convingués, d'exercitar-la a través del procediment corresponent.

Notifiqueu aquesta resolució a les parts fent-li saber que:

Per impugnar aquesta resolució s'ha d'anunciar un recurs de suplicació davant aquest Jutjat en el termini de cinc dies hàbils a comptar des de l'endemà de la notificació.

Per poder presentar recurs és indispensable que la part que recorre que no tingui caràcter de treballador o causahavent seu, que no sigui beneficiària de la Seguretat Social o que no tingui concedit el benefici de justícia gratuïta acreditat en el moment d'anunciar el recurs que ha consignat l'import de la condemna al compte corrent del dipòsit de consignacions d'aquest Jutjat, obert al Banco Santander (CC núm. 1670-0000-65-0056.19) o que l'ha ingressat per transferència primer (0049 3569 92 0005001274; IBAN ES55 0049 3569 92 0005001274) i en observacions o concepte el 1670-0000-65-0056.19 . Es pot substituir la consignació en metàl·lic per l'assegurament per mitjà d'un aval bancari, en el qual s'ha de fer constar la responsabilitat solidària de l'avalador. Així mateix, en el moment d'interposar el recurs cal aportar un resguard acreditatiu d'haver fet el dipòsit de 300 euros en el compte indicat, segons el que disposen els articles 229 i 230 de la LRJS.

Els ingressos per transferència s'han de fer en el compte bancari núm. IBAN ES55 0049 3569 9200 0500 1274, del Banc Santander i, en el camp OBSERVACIONS, cal consignar-hi el compte de consignacions d'aquest Servei més amunt indicat.

Si es realitzen dos ingressos simultanis és obligatori fer dues operacions diferents d'imposició.

Així ho mano i ho signo.

PUBLICACIÓ. La Sentència anterior ha estat pronunciada i publicada pel magistrat jutge que l'ha dictat avui en audiència pública. S'inclou l'original d'aquesta resolució en el llibre de sentències i se'n posa una certificació literal a les actuacions. En dono fe.

